

Podkarpacki Wojewódzki
Konservator Zabytków
z siedzibą w Przemyślu

Przemyśl, dn. 30.06.2001 r.

L.dz. SOZ - 4 - 4148/32/2001

Nr REJESTRU A - 38

MKB
3.07.2001
Keb

URZĄD MIEJSKI
w Łańcucie
Wpłynęło dnia:

2001-07-03

L.dz.5444.....

Zał.

DECYZJA

w sprawie wpisania dobra kultury do rejestru zabytków

Na podstawie art. 5 pkt. 1, art. 8 ust. 1 pkt. 3, ust. 2 i 6 i art. 14 ust. 1 pkt. 1 ustawy z dnia 15 lutego 1962 r. o ochronie dóbr kultury (j.t. Dz. U. z 1999 r. Nr 98 poz. 1150) oraz art. 104 Kodeksu postępowania administracyjnego w wyniku postępowania prowadzonego na wniosek Burmistrza Miasta Łańcuta z dnia 11.08.2000 r., uzupełniony w dniu 02.04.2001 r. wyrysem z rejestru gruntów oraz w dniu 24.04.2001 r. odpisem z Księgi Wieczystej nieruchomości

o r z e k a m

wpisać do rejestru zabytków województwa podkarpackiego pod numerem rejestru **A - 38** następujące dobro kultury: **wille tzw. „Trześnik” przy ul. Grunwaldzkiej nr 70 w Łańcucie wraz z otaczającym ją ogrodem z pozostałościami starodrzewia, stanowiącą własność Gminy Miasta Łańcut.**

Usytuowana w pn.-wsch. części miasta na wzniesieniu pomiędzy ul. Grunwaldzką i Sikorskiego a ul. Kasprówicza, przy dawnej alei lipowej łączącej park zamkowy z Podzwierzyniec, w rozległym ogrodzie z drzewostanem złożonym z lip, kasztanowców, topoli, klonów i żywopłotu z grabu. Budynek wzniesiony w 1898 r., murowany z cegły, częściowo podpiwniczony z partiami ścian licowanymi czerwoną cegłą lub otynkowanymi (w tym elementy wystroju architektonicznego: pilastry, gzymsy, opaski okienne, płyciny podokienne). Na planie zbliżonym do prostokąta z dwoma ryzalitami w elewacji frontowej zachodniej pomiędzy którymi drewniana weranda i wieżowym ryzalitem w narożniku pd. wsch. Część środkowa budynku parterowa, ryzalitu z użytkowym poddaszem, część północna piętrowa. Dachy wielospadowe, nad częścią północną czterospadowy, nad werandą - pulpity, nad ryzalitem pd. - wsch. ostrosłupowy, sześcioboczny - kryte dachówką ceramiczną. Podziały ścian horyzontalne: cokoły, profilowane gzymsy, ścianki kolankowej i koronujące oraz wertykalne: kanelowane pilastry w narożach. Nad oknami facjat w ryzalitach frontowych daty: 1898 r. Otwory okienne w opaskach z kluczem, podokienniki w formie prostokątnej płyciny z motywem kaboszona, nadokienniki prostokątne, gładkie. Z pierwotnego wyposażenia obiektu zachowała się drewniana klatka schodowa z toczoymi tralkami w balustradzie i ozdobny piec kaflowy w pomieszczeniu narożnym pd. - wsch. (zielony).

w granicach: wille zw. „Trześnik” wraz z otaczającym ją ogrodem usytuowaną na działce ewidencyjnej nr 3415 o powierzchni 1ha 76a 31m² (słownie: jeden ha, siedemdziesiąt sześć arów trzydzieści jeden m. kw.), objętej księgą wieczystą nr KW 35360 w granicach oznaczonych na kserokopii wyrysu z mapy ewidencyjnej gruntów gm. Łańcut, stanowiącej integralną część niniejszej decyzji z wyłączeniem:

- wolnostojącego drewnianego budynku gospodarczego (d. obory ze stajniami) położonego w północnej części działki nie objętego ochroną z uwagi na zły stan techniczny;
- wolnostojącego nie zabytkowego budynku gospodarczego położonego na pd. - zach. od willi.

UZASADNIENIE

Willa zw. „Trześnik” w Łańcucie wzniesiona w 1898 r. dla Juliusza Wiercińskiego – zarządcy dóbr Ordynacji Potockich na terenach dawnego „Folwarku na Dolnym” – pochodzi z czasów Romana Potockiego, który podjął wielką rozbudowę rezydencji i budynków należących do zarządu w całej ordynacji trwającą do 1914 r. Budynek posiada znaczne walory architektoniczne, formę nawiązującą do dworku i elewacje ozdobione historyzującym detałem. Jest integralnie związany z założeniem zamkowo – folwarcznym w Łańcucie i stanowi wraz z otaczającym go terenem d. ogrodu istotny element architektoniczno – przestrzenny w krajobrazie kulturowym miasta.

Wymieniony w Katalogu Zabytków Sztuki w Polsce „Łańcut i okolice” wydanym przez IS PAN Warszawa w 1994 r.

Podniesione wyżej walory w pełni uzasadniają wpis w/w budynku do rejestru zabytków województwa podkarpackiego oraz objęcia jej prawną ochroną konserwatorską.

Charakter wpisywanego do rejestru zabytków uzasadnia zastosowanie art. 5 pkt. 1 ustawy z dnia 15.02.1962 r. o ochronie dóbr kultury, zaś powołanie przepisów art. 8 ust. 1 pkt. 3, ust. 2 i 6 tejże ustawy znajduje podstawę w zakresie właściwości miejscowej, rzeczowej i instancyjnej Podkarpackiego Wojewódzkiego Zabytków do rozpoznania niniejszej sprawy Art. 104 Kpa powołano, gdyż decyzją załatwia przedmiotową sprawę

Od niniejszej decyzji przysługuje Stronom – na podstawie art. 127 par. 1 i art. 129 par. 1 i 2 Kpa – za moim pośrednictwem odwołanie do Generalnego Konserwatora Zabytków w Warszawie w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

Podkarpacki Wojewódzki
Konserwator Zabytków
pieczęć i podpis WKZ
mgr **Mariusz CZUBA**

Załączniki:

1. Pouczenie o skutkach wpisu do rejestru zabytków
2. Kserokopia wyrys z mapy ewidencyjnej gruntów z dnia 10.08.2000 r. z wyznaczoną granicą ochrony konserwatorskiej
3. kserokopia wypisu z rejestru gruntów (zgodna z zasobem ewidencji gruntów i budynków wg stanu z dn. 09.08.2000 r.)

Otrzymują:

1. Burmistrz Miasta Łańcuta, 37 – 100 Łańcut, ul. Piłsudskiego 9

Do wiadomości:

- ① Urząd Miasta w Łańcucie – Miejski Samorządowy Konserwator Zabytków, 37 – 100 Łańcut ul. Piłsudskiego 9
2. Starostwo Powiatowe w Łańcucie, 37 – 100 Łańcut ul. Piłsudskiego 9
3. Sąd Rejonowy w Łańcucie, 37 – 100 Łańcut ul. Grunwaldzka 10
4. Ośrodek Dokumentacji Zabytków w Warszawie, 00 – 460 Warszawa Al. Ujazdowskie 6
5. Służba Ochrony Zabytków – Delegatura w Rzeszowie, 35 – 064 Rzeszów ul. Mickiewicza nr 7
6. a/a

MW/BK
SOZ – Delegatura w Rzeszowie

UZASADNIENIE

Willa zw. „Trześnik” w Łańcucie wzniesiona w 1898 r. dla Juliusza Wiercińskiego – zarządcy dóbr Ordynacji Potockich na terenach dawnego „Folwarku na Dolnym” – pochodzi z czasów Romana Potockiego, który podjął wielką rozbudowę rezydencji i budynków należących do zarządu w całej ordynacji trwającą do 1914 r. Budynek posiada znaczne walory architektoniczne, formę nawiązującą do dworku i elewacje ozdobione historyzującym detałem. Jest integralnie związany z założeniem zamkowo – folwarcznym w Łańcucie i stanowi wraz z otaczającym go terenem d. ogrodu istotny element architektoniczno – przestrzenny w krajobrazie kulturowym miasta.

Wymieniony w Katalogu Zabytków Sztuki w Polsce „Łańcut i okolice” wydany przez IS PAN Warszawa w 1994 r.

Podniesione wyżej walory w pełni uzasadniają wpis w/w budynku do rejestru zabytków województwa podkarpackiego oraz objęcia jej prawną ochroną konserwatorską.

Charakter wpisywanego do rejestru zabytków uzasadnia zastosowanie art. 5 pkt. 1 ustawy z dnia 15.02.1962 r. o ochronie dóbr kultury, zaś powołanie przepisów art. 8 ust. 1 pkt. 3, ust. 2 i 6 tejże ustawy znajduje podstawę w zakresie właściwości miejscowej, rzeczowej i instancyjnej Podkarpackiego Wojewódzkiego Zabytków do rozpoznania niniejszej sprawy Art. 104 Kpa powołano, gdyż decyzją załatwia przedmiotową sprawę

Od niniejszej decyzji przysługuje Stronom – na podstawie art. 127 par. 1 i art. 129 par. 1 i 2 Kpa – za moim pośrednictwem odwołanie do Generalnego Konserwatora Zabytków w Warszawie w terminie 14 dni od daty jej doręczenia.

Podkarpacki Wojewódzki
Konserwator Zabytków
pieczęć i podpis MKZ
mgr **Marcin CZUBA**

Załączniki:

1. Pouczenie o skutkach wpisu do rejestru zabytków
2. Kserokopia wyrysów z mapy ewidencyjnej gruntów z dnia 10.08.2000 r. z wyznaczoną granicą ochrony konserwatorskiej
3. kserokopia wypisu z rejestru gruntów (zgodna z zasobem ewidencji gruntów i budynków wg stanu z dn. 09.08.2000 r.)

Otrzymują:

1. Burmistrz Miasta Łańcuta, 37 – 100 Łańcut, ul. Piłsudskiego 9

Do wiadomości:

- ① Urząd Miasta w Łańcucie – Miejski Samorządowy Konserwator Zabytków, 37 – 100 Łańcut ul. Piłsudskiego 9
2. Starostwo Powiatowe w Łańcucie, 37 – 100 Łańcut ul. Piłsudskiego 9
3. Sąd Rejonowy w Łańcucie, 37 – 100 Łańcut ul. Grunwaldzka 10
4. Ośrodek Dokumentacji Zabytków w Warszawie, 00 – 460 Warszawa Al. Ujazdowskie 6
5. Służba Ochrony Zabytków – Delegatura w Rzeszowie, 35 – 064 Rzeszów ul. Mickiewicza nr 7
6. a/a

MW/BK

SOZ – Delegatura w Rzeszowie

